

Vecinul Costică

Nicu Hăloiu

Vecinul Costică

...

Cerul este plumburiu într-o vreme mohorâtă,
Mai este pe culmi zăpadă care strălucește-n soare,
Deși au dat frunze pe ramuri și grădinile-s în floare,
Primăvara stă în prag, dar parcă-i nehotărâtă,
-Intră, intră primăvară și ne umple de culoare!

...

Un vecin mai face focul și ne tot umple de fum,
Nu știu Doamne ce tot arde de miroase- așa urât,
Are oi și-i cam cioban și nu vreau să-l întărât,
Deși uneori cu dânsul mă mai întâlnesc pe drum,
Pun privirea în pământ că nu vreau să-l mai salut!

...

În mica noastră grădina ne-am pus podină din lemn,
Ne-a ajutat mult Costică, vecinul nostru cel mai bun,
Va fi minunat acolo când vor da florile-n prun,
Când vom face un grătar, și voi sta cu tine demn,
Să-l invit la o friptură pe Costică-aș vrea să-l sun!